

Bilag

til

Betænkning over Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Se foran Sp. 713 fg.)

Røg- og Skraatobaffer.

IX.

Til

Landstingets Toldudvalg!

Da Røg- og Skraatobaffer ved Toldlovens 2den Behandling ere bleve stillede saa ugunstigt, som det vel paa nogen Maade er tænkeligt, skulle vi undertegnede Fabrikanter paa vore Standsfællers og egne Begne tillade os at fremkomme med en saadan Belysning af Sagen, at der formentlig endnu kan indtræde en Forandring i Lovforslaget.

Hovedgrunden til, at en Beskyttelse for Tobaksfabrikerne ikke har vundet videre Tilslutning, maa vi nærmest antage ligger i, at man har tillagt den Synsmaade hos Ministeren megen Betydning: „at den besaaende Beskyttelse af ca. 6 Dre pr. Pd. var tilstrækkelig, eftersom der i Forhold til Indførselen af raa Tobak ikke indførtes synderlig meget fabrikeret Tobak, saa at man ialtfald kunde forsøge det med de 6 eller endog 5 Dre pr. Pd.“

Det faktiske Forhold er imidlertid, at Røgtobaksfabrikationen her i Landet under den nuværende lave Beskyttelse allerede har været fuet i flere Aar, idet de nogenlunde værdifulde Sorter indføres i mindst lige saa stor Mængde, som de fabrikeres her i Landet.

Af Toldlisterne ses kun, at der indføres ca. 150,000 Pd. Røgtobak om Aaret, men derimod ikke, at hvert af disse Bund har en mindst dobbelt saa høi Gjennemsnitsværdi som den her i Landet fabrikerede Røgtobak. Efter vort Skøn maa Indførselen i de sidste 2 Aar yderligere være tiltagen.

Da Fabrikanterne forrige Gang traadte sammen for at udarbejde en Henvendelse til Landstingets Toldudvalg, blev der for disse bestemt fremhævet, at der var saa megen Opposition imod at give Tobaksfabrikerne Beskyttelse, at man maatte stille Forbringerne saa lavt som mulig.

Dette Raad blev fulgt og derfor kun holdt indstændig paa 10 Dre Beskyttelsen.

Vi have aldrig forment, at Fabrikationen dermed var beskyttet passende; vi have kun tænkt, at derved var en Udfigt til at bevare Fabrikationen af ordinære og Mellem-Sorter for vort Land.

Finere Røgtobaffer (til en Gjennemsnitspris af ca. 1½ Kr. pr. Pd.) kunne fornuftigvis ikke paa nogen Maade anses beskyttede ved 10 Dre (Hensynet til Svind samt de forværrede Tobaksdele, Sand etc., som i Raavarer maa fortoldes med).

At der for Tiden ikke er Udfigt til at opnaa en høiere Beskyttelse end 10 Dre kunne vi vel næsten tænke os.

Kun skulle vi i Anledning af Tobaksfabrikationens hele Stilling i denne Toldbehandling tillade os følgende almindelige Udtalelse:

Hvorfor ikke give denne Fabrikation en passende Beskyttelse! Frygter man, at Publikum skal komme til at betale sin Tobak for dyrt? Der vil neppe nogen for Alvor tvivle om, at der ikke indenfor selve Landets Grændser skal møde en rigelig Konkurrence, og skulle vi i saa Henseende pege hen paa det eksisterende særdeles store Antal Fabriker.

Netop naar der er Udfigt til, at en Fabrikation med Held kan føres igjennem, ægges Iveren for at gjøre Fabrikatet bedre.

Naar der endvidere kan have gjort sig den Antagelse gjældende, at Fabrikationen af Røgtobak i Grunden er en høist simpelt og primitiv Sag, da tillade vi os den Bemærkning, at der tværtimod udfordres et stort Apparat af kostbare Maskiner, Anlæg etc. Naar tillige Lovgivningen i de senere Aar har stillet meget stærke Forbringere til Arbejdslofa-